SM

ilor

rent

tă dată o
emnată de
eata aceste
iere și va
ea nu este
cu avizul
ni.
le a ajuta
oducției in-
ță repetat
itea pentru
eșterei ca-
in România
parte din

RIA

man

58 48 48 52 51 54 60 48 40 40 40 63 88 72 73 74 54 67 62 67 78 89 87 32 40 40 54 68 68 57 76 68 87 97 143 87 124 134 119 96 71 61 66 73 52 60 64 57 81 72

UN NOU ADEPT

O poveste cu un „trepied barbar" și un om salvat prin sport

de EMIL IENCEC

Pe strada mea, o stradă într'un cartier situat la un capăt de linie de tramvai, e o dughiană șoldie. Jumătate de lemn, jumătate de pământ. Are aspect urît, detestabil, ceeace nu le place celorlalți locatari de când strada s'a civilizat, are lumină, apă, canal, trotoare asfaltate, o sumă de case noui, cu vădit aspect de vile, iar cele vechi radical transformate, nu-ți mai pot aminti, nici pe departe, de fosta stradă cu praf și gropi de pe vremea când „cartierul" purta numele de mahala.

Pe strada asta, ca o notă discordantă și desgustătoare, a rămas cocioaba asta, anacronică și stingheră.

E cocioaba cismarului meu, al străzii întregi.

Vara, cocioaba lui, învăluită în verdeață și zorele, își mai ascunde din urățenie, luând chiar o înfățișare oarecum pitorească. Iarna însă ea pare în toată goliciunea ei, hidoasă.

Il știu pe cismarul acesta de foarte mulți ani. De când eram mic. Și întocmai ca în poezia lui Topârceanu, îl zăresc deseori, seara târziu, pe „trepiedul lui barbar" aplecat la lumina miopă a unei lămpi cu gaz, pocnetul loviturilor lui de ciocan răzbind afară în strada liniștită, — pe ușa deschisă în serile călduroase. Muncește. Nimic nu s'a schimbat în viața acestui om. De ani și ani, zi și noapte, aceeaș figură costelivă aplecată peste mescioara de cismărie.

Omul ăsta m'a impresionat întotdeauna și oridecâteori mă gândeam la seninătatea și resemnarea cu care luptă în mizeria lui pentru hrana familiei, neștiind altceva decât lucrul dur, din zori până în noapte, iar sărbătoarea, o amărîtă după amiază, în care avea răgazul să se spele, să se bărbierească și, primenit să iasă la poartă să stea pe un scăunel, două, trei ore, pentruca a doua zi s'o ia dela început, cu munca lui fără răgaz, simțeam o nedeslușită strângere de inimă.

Când sta, Duminica după amiază, la poartă — de altfel singura lui... distracție — era unicul prilej de a respira puțin aer. Prea puțin pentru a-i schimba fața lividă.

Aș fi dorit să fac ceva pentru omul ăsta. Mai mult decât să-i dau mereu de lucru, fără să mă tocmesc la preț, — căci îl știam prea cumsecade.

Când mă vedea disdedimineață plecând cu bicicleta — el era demult sculat — mi se adresa: „Drum bun, drum bun și să vii sănătos". Imi spunea vorbele astea cu o bucurie sinceră, ca și când și el ar fi plecat, sau ar fi fost familiarizat cu plăcerea plecării or... El însă rămânea pironit locului, de ani și ani, și nu-și permisese decât de vreo două ori în viață să iasă la iarbă verde, așa cum făceau mulți din cartier aproape în fiece Duminică de vară

❖

Intr'o dimineață ducându-i o pereche de pantofi de sport să mi-i repare până a doua zi, mi-a spus că nu poate să mi-i facă întrucât se simte rău.

— Dar ce ai Nene Vlade, l-am întrebat.

— Păi uite ce-i, nici eu nu știu ce am. Mă simt așa rău și fără vlagă.

— Știi ce cred eu Nene Vlade: nu prea te vede soarele, nu ești la aer liber.

— He, he, râse el amar. Acum oi vrea d-ta să mă faci să mă apuc și eu de sporturile celea ale dumitale.

— De ce nu Nene Vlade?

— Vai de mine, una ca asta. Păi alea's pentru copii, pentru băețandri, nu's pentru alde mine, om la 40 ani. Nu-i vorbă — continuă cu o voce mai scăzută — nici pentru d-ta nu mai fac; ai terminat armata de 4—5 ani

— Dar cine îți spune Nene Vlade să te faci... campion. Așa nițeluș aer, o mișcare, două, trei, o fugă, să-ți mai desțelenești oasele

— Fugă îmi mai trebuie mie, după ce muncesc aci 14—15 ore pe zi. Nu-i destulă mișcare asta.

— Este, și încă foarte multă. Dar o faci în aer închis, în izul ăsta de talpă muiată, în miros de praf și clei și fum de lampă.

— Și când naiba să mai fac ce-mi spui d-ta?

— Când? Duminica. Duminica dimineața.

— Păi atunci mai am de lucru câteceva, sunt mușterii liberi, îmi plătesc, îmi aduc de lucru, — replică, speriat parcă.

— Ba să-i înveți pe domnii mușterii să-ți vină altădată, nu să-ți strice ziua de Duminică la care ai dreptul. Lasă, lasă, îi înveți cu încetul. Și cum orice învăț are și desvăț...

❖

Vlad cismarul meu și al străzii întregi mă asculta foarte mirat și deși vedem din ochii lui că-mi dă dreptul, nu se putea dumiri cum să schimbe el după atâția ani obiceiul „prăvăliei" sale. După câteva minute în care parcă s'a luptat cu el însuși, a întrebat curios și cu oarecare sfială:

— Și ce să fac Duminica dimineața?

Bucuros că l-am câștigat atât de lesne i-am spus numai decât: să mergi cu mine.

— Unde?

— Ai să vezi!

— La sport, desigur, vorbi el, zâmbind sceptic... Ce să caut eu acolo?...

— Ai să vezi Nene Vlade, numai să mergi odată de două ori că pe urmă nu mai scap eu de d-ta

—Nu zău, râse sincer și mirat cismarul meu. Și crezi că cu medicamentul ăsta mă fac bine.

— Garantat, Nene Vlade.

Cismarul se porni iar pe râs mai, mai să uite că-i era urău. Și când zici să mergem, — se interesă el.

— Uite, poimâine, că e Duminică...

❖

In dimineața aceea însoțit de d. Vlad, îmbrăcat în strae de sărbătoare, bărbierit proaspăt, așa cum demult nu-l văzuse consoarta lui, Duminica dimineața, mă îndreptam spre velodromul dela Bellu care era la 5—6 minute de mers pe jos.

Domnul Vlad își luase și băeții cu el. Unul de 14 ani, Mircea, în a 3-a de liceu și altul Radu de 12 ani neîmpliniți terminase cursul primar. Amândoi însă pirpirii, slăbuți. Erau însă exaltați. Nu le venea să creadă ochilor că tatăl lor merge la sport. De când doreau ei să vadă sport. Dar le fusese interzis ca să nu dea oftica peste ei sau să rămână schilozi, — cum îl sfătuiau mulți pe d. Vlad.

Pe drum cismarul meu îmi vorbea de nespusa bucurie ce trebue s'o aibă băeții lui că se duc la sport. Toată noaptea nu dormiseră.

Când am ajuns pe stadion era abea trecut de ora 7. In incinta velodromului se juca un match de football înainte de a începe reuniunea ciclistă. Am luat loc în tribună împreună și am privit ultimele faze ale matchului.

Apoi au început cursele cicliste. Demarajele pe inclinația virajului l-au uluit pur și simplu pe însoțitorul meu... Privea atent și fără să scoată o vorbă. In răstimpuri doar țâțâia printre dinți admirativ... se făcuse cald, își scosese haina...

Către ora prânzului când am părăsit arena fața și mâinile îi erau încinse de soare. Era frânt de oboseală și se văita că are o foame de lup. Băeții lui la fel.

In vara aceea am fost de mai multe ori cu el la reuniuni cicliste. Ba i-am dat și bilete să intre la matchuri de football mari, la atletism, la rugby, la box...

Nu mai era nevoe să-l invit. Mă intreba el mai în fiece săptămână dacă mai mergem, scuzându-se, de fiecare dată, că-mi pricinuește deranj...

❖

In anul următor cismarul meu era nelipsit dela reuniuni. Ii plăceau își destindea nervii, se aerisea, în soare, în vânt sau în ploaie... Culoarea gălbenie îi dispăruse, nu se mai văita de dureri de stomac, de lipsă de poftă de mâncare, de vlăguire. Simplele ieșiri duminicale, puțin mers pe jos, soare, spectacol sportiv, toate astea contribuiseră transformându-l.

Băeții lui se deschiseseră ca niște plante care până atunci fuseseră ținute în loc umed și întunecos... Mircea și Radu erau în continuu răsboi pentru o bicicletă veche pe care le-o dădusem...

❖

Și au mai trecut câțiva ani. Vreo 4 sau 5... Treburile mă ținuseră departe de București.

In ziua când mă întirceam în Capitală mă oprisem la un chioșc de ziare în piața cimitirului Bellu, citind afișele. Mă aud strigat. Intorc capul. Domnul Vlad, cismarul străzii mele. Imbrăcat de sărbătoare părea foarte grăbit.

Dar, unde te duci așa zont?

— Unde să mă duc. Pe velodrom. Se aleargă campionatul juniorilor și Mircea al meu s'a clasat pentru finală...

Am rămas locului privind după cismarul meu care se îndepărta grăbit. Un sentiment nedeslușit mă stăpânea. Aveam o bucurie, o mândrie oarecum, dar și un sentiment de duioșie și înțelegere pentru acest tată transformat...

Zâmbeam, singur. Satisfăcut. Dădusem sportului, vieți în aer liber, sănătății, o familie sortită ofilirii în iz de cismărie...

Deș nu voisem să fac din nici unul din ei, un as...

Eram totuși mulțumit ca după o faptă mare...

Ultimele zile cu triumfătorul succes

BOX

Breack...stop...out

D. Ion Ionescu a înaintat aseară d-lui col. Medeleanu, șeful sportului românesc, cererea de demisie din comitetul F. R. L. A., funcție pe care o deținea prin numire oficială.

❖

In vederea organizării campionatelor de amatori ale regiunei Muntenia, grupările au fost solicitate să facă noui propuneri ce urmează a fi rezolvate de comitetul de sub conducerea d-lui rector Constantin Stoicescu.

❖

Maestrul Aurel Iorgulescu a revenit de curând din Turcia, unde pe lângă treburile personale s'a ocupat și de box, apărând într'o exibiție la Ankara și într'una la Istanbul.

❖

Boxeurul Constantin Cionoiu a cerut aseară autorizație pentru organizarea reuniunii dela 8 Februarie. Cererea va fi soluționată în prima ședință de comitet.

❖

Maestrul Gheorghe Georgescu convoacă, Luni 12 Ianuarie, ora 18, la A. N. E. F. pe toți elevii secției de box ai grupării A.C.T.

❖

Maestrul Toma Panaitescu își va reincepe activitatea Luni 12 Ianuarie, ora 16, când sala de box a grupării „Tirul" își va redeschide porțile.

FOOT-BALL

Joi 15 Ianuarie Comisia campionatului districtual ține ședință

In urma amânării survenite, ședința generală a comisiei districtuale ce trebuia să aibă loc Joia trecută, a fost amânată pentru Joi 15 Ianuarie 1941 când se vor lua în discuție diferitele puncte la ordinea zilei.

RUGBY

Mingi ovale

● Viforul Dacia este prima grupare românească de rugby, care a întrebuințat serviciile unui jucător străin în campionat. Intr'adevăr gruparea galbenilor din Floreasca a beneficiat în acest sezon — în formația ce a aruncat-o în luptă — de serviciile jucătorului german Fredy Gadesman dela R. C. Hanovra jucător ce a adus un aport considerabil echipei. Fredy a venit în București concomitent cu misiunea armatei germane.

● Rugbyul în România datează de 29 ani, și a fost introdus grație pionerului și părintelui său care este d. Grigore Caracostea — fost președinte al federației române de rugby. Tot domnia-sa este inițiatorul în tainele jocului a primilor practicanți din rândul cărora s'au desvoltat elemente ce au făcut epocă.

● Anglia n'a știut ce este înfrângerea în turnee — în domeniul sportului cu balonul oval — timp de 90 de ani. A trebuit să fie învinsă cu 9—3 la Twickenham de reprezentativa Africei de Sud ca să vadă că și tuciurii sunt buni de ceva.

● Prima întâlnire ce a avut loc la Paris între echipa franceză „Stade Francais" și cea engleză Rosslyn-Parch s'a soldat cu o victorie la scor de 12—0 în favoarea echipei oaspeților englezi.

● In 1894 prima echipă engleză care a intrat în Germania de sud a fost Alexander XV și care a obținut frumoase victorii în fața reprezentativei Francfurtului cu 10—0 cu Neuheim colege 14—5 și combinata Francfurt-Constatt 16—3. Germanii au dealtfel și o scuză: rugbyul pe atunci era de abia în fașe.

● Stadiul-Român a fost prima echipă românească de rugby care a părăsit bătrânul continent al Europei, spre a trece canalul Mânecei și a intra în Anglia.

Se știe de altfel că gruparea roșalbaștrilor în turneul ce l-a efectuat acum câți-va ani prin Italia, Franța, Olanda, Belgia, l-a prelungit pentru a face o călătorie de studii și prin Anglia, unde a susținut și câteva jocuri.

V. CROITORU

De toate și de pretutindeni

MUZICA ȘI SPORT

Este cunoscut cazul ciclistului Archambaud, care, pentru a bate recordul mondial de oră pe pistă închisă, a avut nevoie de sunetele înălțătoare ale „Marseillezei".

In muzica germană modernă, este la modă o melodie: „Lili Marleen". Ea a cucerit simpatia nu numai a „civililor", dar chiar a sportivilor din Reich.

In sunetele ei a bătut Dresdner S. C. pe Schalke. Muzica militară a cântat „Lili Marleen" în pauza matchului, și mii de spectatori au acompaniat-o.

La Dresden, în timpul matchului internațional Germania — Danemarca, publicul a tropăit din picioare, încălzindu-se, în ritmul acelui cântec

Melomani mai sunt sportivii!

...ECTACOLE ...PTĂMÂNALE

re
Relache.
30): Patima
Tinerețe.
: Relache.
): Orașul fără
A (5.69.23):
Așa te vreau
): O noapte
(4.11.57):
CU (5.88.00):
...te cu dracul.
AL (4.60.60):
Eu și Stalin.
...urafe
Jurnal.

CAPITOL: Angelica.
SCALA: Mizerabilii și Jurnal U.F.A. și O. N. C.
REGAL: Stukas și Jurnale noui cu ultimele evenimente.
TRIANON: Anna Favetti și Jurnal de război.
ARPA: Iadul Verde.
SELECT: Stan și Bran aviatori, jurnal nou.
ROXY: Soțul meu flirtează și Jurnal de război.
FEMINA: Dansati fetelor, dansați.
PALAS BULEVARD: Opereta și jurnal de război
FRANKLIN: Dragoste Imperială și jurnale U. F. A. și O. N. C.
FORUM: Capricii și jurnale de război
TINERETULUI: Domnișoara profesor și Viața tineretului japonez.
BIZANTIN: Vrăjitorul din Oz și revista Țiganul în Soare.
OMNIA: Pe veci a ta, jurnal de război U. F. A. și compania Gândăcel.
ALCAZAR: Viața la răspântie și jurnal U. F. A. nr. 534.
AIDA: Proscrisul (Finlanda sub teroare) și jurnal de război nr. 18.
AMERICAN: Capricii și jurnale de război U. F. A. și O. N. C.
BARCELONA: Tarzan, stăpânul junglei. Jurnal de război No. 14 și Re...
CARMEN SYLVA: Submarinele atacă, jurnal de război și trupa de reviste
CARMEN: Câștigătorul Derbiului și jurnal de război.
CRANGAȘI: Bran și Lan în Zenobia, jurnal de războiu și trupă de reviste.
COTROCENI: Cavalcada Eroică și jurnal de război U. F. A.
DICHIU: Puntea suspinelor. Jurnal și Compania de reviste Titi Columbeanu.
DACIA: Intoarcerea lui Cisko Kid și jurnal de război.
DIANA: Răscoala Munților, jurnal de război și trupa Jean Tomas.
EDISON: Zanzibar, jurnal și trupă de reviste.
FLORIDA: Sub mii de primejdii.
GLORIA: Ultima întâlnire și Jurnal.
IZBANDA: Păcatul.
ILEANA: Cavalcadă Eroică.
LIA: Proscrisul (Finlanda sub teroarea rusă). Jurnal.
LIZEANU: Richard al III-lea și jurnal de război nr. 15.
MARNA: O noapte hotărâtoare și compania de reviste Titi Mihăilescu.
MODEL: Cleopatra, jurnal românesc O. N. C.
MARCONI: Fantome, jurnal românesc de război și trupa de reviste.
MEXIC: Omul invizibil. Cruciada contra bolșevismului și trupa de artiști Dan Boerescu.
MILANO: Sau cunoscut și sau iubit, jurnal de război nr. 15 și concert havaian-muzicuțe.
MIORIȚA: Intermezzo și Jurnal.
NONI: Apus de glorie și Jurnal Ufa nr. 530
NERO: Johnny Apollo și jurnal de război.
NISSA: Dama de cupă și jurnal.
ODEON: Bestiile roșii și jurnale de război.
PACHE: Tineretea și suferințele lui Tom Edison și Jurnal de război.
PARIS: Nevasta Brutarului și revista: Paris în galop.
SPLENDID: Magia junglei și Jurnal românesc.
TOMIS: Intermezzo și Jurnal.
TRIUMF: Fiul lui Frankenstein" și jurnal O. N. C.
REX: Puntea suspinelor și jurnal.
UNIC: Prima decepție, jurnal de război și complectare.
UNIREA: Parada cea Mare, jurnal și complectare.
VOLTA BUZEȘTI: Dragoste scutită de vamă și trupă de revistă.
VENUS: Dansez pentru tine și Jurnal de război.
VOLGA: Drama din Shanghai și jurnal O. N. C. 111.
VERGU: Bestiile Roșii, jurnal de război și comicul Iulian.